

Sygn. akt. IV Ka 1027/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Agata Regulska (spr.)

Sędziowie SSO Joanna Żelazny

SSO Dorota Kropiewnicka

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Elżbiety Okińczyc Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013r.

sprawy **P. C. (1)**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia

z dnia 26 czerwca 2013 roku sygn. akt II K 83/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia) na rzecz adwokat O. Ż. kwotę 147.60 złotych (stu czterdziestu siedmiu i ⁶⁰/100, w tym VAT), tytułem nieopłaconej obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

sygn. akt IV Ka 1027/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 26 czerwca 2013r. w sprawie IIK 83/13 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia po rozpoznaniu sprawy P. C. (1) skazanego prawomocnymi wyrokami:

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1). Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 23 grudnia 2002r., sygn. akt **III K 200/01**, za czyn z art. 279 § 1 k.k. i inne, na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2). Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 06 listopada 2003r., sygn. akt **VI K 526/03**, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 264 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony w dniu 21 lipca 2003r., na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary okresu zatrzymania w dniach 21 i 22 lipca 2003r.;

3). Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 21 grudnia 2004r., sygn. akt **V K 2411/04**, za czyny z art. 280 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniach 22 sierpnia 2004r. i 30 lipca 2004r., na kary po 2 lata pozbawienia wolności i kary grzywny w wysokości po 100 stawek dziennych po 10 zł każda; na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł każda;

4). zaocznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 22 kwietnia 2011r., sygn. akt **V K 1730/10**, za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 06 maja 2004r., na karę 1 roku pozbawienia wolności; za czyn z art. 263 § 2 k.k., popełniony w dniu 08 maja 2004r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony 08 maja 2008r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz na karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych po 20 zł każda; przy czym wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 22 marca 2012r, sygn. akt V Ko 778/12;

5). Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 20 lipca 2011r., sygn. akt **V K 750/11**, za czyn z art. 286 § 1 k.k., popełniony w dniu 12 listopada 2003r., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz na karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 10 zł każda; przy czym wykonanie orzeczonej pozbawienia wolności zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 26 kwietnia 2012r., sygn. akt V Ko 1090/12;

6). Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z dnia 14 grudnia 2011r., sygn. akt **VII K 1002/11**, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 22 września 2011r., na karę 1 roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda;

7). Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 30 stycznia 2012r., sygn. akt **II K 1432/11**, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 24 czerwca 2011r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary okresu zatrzymania w dniu 16 listopada 2011r.;

podjął rozstrzygnięcie następującej treści:

I. rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego P. C. (1) wyrokami opisanymi w pkt 3 i 4 części wstępnej wyroku łącznego oraz karę łączną grzywny orzeczoną wobec skazanego wyrokiem opisanym w pkt 3 części wstępnej wyroku łącznego;

II. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego P. C. (1) wyrokami opisanymi w pkt 3, 4 i 5 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) zł;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności i kary łącznej grzywny orzeczonej w pkt II części dyspozytywnej wyroku łącznego zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okres dotychczas odbytych i wykonanych kar;

IV. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego P. C. (1) wyrokami opisanymi w pkt 6 i 7 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt IV części dyspozytywnej wyroku łącznego zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okres dotychczas odbytych kar;

VI. orzeczenia z wyroków podlegających łączeniu nie objęte niniejszym wyrokiem łącznym pozostawił do odrębnego wykonania;

VII. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie wyroku opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku łącznego;

VIII. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie wyroków opisanych pkt 2 części wstępnej wyroku łącznego;

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych oraz art. 632 pkt 2 k.p.k. w zakresie pkt I części dyspozytywnej wyroku łącznego zwolnił skazanego w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa., a w pozostałej części kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od w/w wyroku wywiódł skazany osobiście.

W treści pisma zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu rażąca niewspółmierność wymierzonych kar łącznych. Podał ponadto, iż z odbycia reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem o sygn. akt VK 2411/04 został warunkowo przedterminowo zwolniony, a wobec faktu nie odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia, w jego ocenie, kara ta winna zostać uznana jako w całości odbyta.

W piśmie uzupełniającym apelujący wyraził szereg poglądów na temat interpretacji przepisów dotyczących wyroku łącznego, w efekcie zarzucając Sądowi I instancji, że skutek wydania wyroku łącznego jego sytuacja uległa pogorszeniu (kara pozbawienia wolności z wyroku łącznego jest dłuższa od tej, którą byłby zobowiązany odbyć wykonując poszczególne wyroki jednostkowe), gdyż Sąd nie uwzględnił już odbytych kar.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez złagodzenie kary.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja skazanego jako oczywiście bezzasadna nie zasługiwała na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy pozwoliła Sądowi Odwoławczemu na stwierdzenie, iż Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie w sprawie poprawnie i zgodnie z obowiązującymi przepisami, a orzeczenie wydane przez ów Sąd należało uznać za słuszne.

Sąd I instancji w treści uzasadnienia prawidłowo wskazał podstawy prawne, w oparciu o które analizował możliwość połączenia poszczególnych kar jednostkowych, a następnie szczegółowo rozważył kwestię dotyczącą wymiaru kar łącznych. Sąd Odwoławczy w pełni podzielił argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia.

Przepis art. 569 kpk stanowi, iż Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej (zaistnieje realny zbieg przestępstw, a kary za nie wymierzone są tego samego rodzaju, bądź inne podlegające łączeniu) w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów.

Mając na uwadze daty wyroków, którymi to został skazany P. C. (1), daty czynów oraz rodzaje kar, Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zaistnienie przesłanek do wydania wyroku łącznego i orzeczenia obu kar łącznych, obejmujących kary pozbawienia wolności wymierzone wskazanymi przez Sąd Rejonowy wyrokami jednostkowymi. Kwestia zaistnienia warunków formalnych do orzeczenia kar łącznych nie była kwestionowana.

Sąd Okręgowy nie znalazł również podstaw do kwestionowania wymiaru żadnej z kar łącznych, uznając, że także w tym zakresie Sąd I instancji wydał prawidłowe rozstrzygnięcie i należyście uzasadnił swoje stanowisko.

Zgodnie z przepisem art. 86§1 kk Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (nie przekraczając przy tym, w przypadku kary łącznej pozbawienia wolności, granicy 15 lat pozbawienia wolności a w przypadku grzywny 810 stawek dziennych).

Mając na uwadze wymiar kar, które obejmowane były poszczególnymi węzłami kar łącznych w wyroku łącznym Sąd Rejonowy mógł orzec wobec skazanego pierwszą z kar łącznych pozbawienia wolności w granicach 2 lat i 6 miesięcy do 7 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. W przypadku drugiej z kar łącznych pozbawienia wolności w granicach od 1 roku do 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Na wysokość kary łącznej winny mieć wpływ: charakter związków podmiotowo – przedmiotowych między zbiegającymi się przestępstwami, a także odstęp czasowy między nimi. Bliskość czasowa między tymi przestępstwami, a także silne związki podmiotowo – przedmiotowe uzasadniają ukształtowanie kary łącznej przy uwzględnieniu zasady absorpcji, zaś brak tych związków nakazuje zastosowanie w tym względzie zasady kumulacji kar. Koniecznym jest także rozważenie, czy okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym bądź też niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej. Takie stanowisko zaprezentował m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 października 1983 roku, OSNKW 1984/5/65.

Wymierzając skazanemu kary łączne Sąd Rejonowy analizował szczegółowo powyższe okoliczności, słusznie w efekcie stosując zasadę częściowej absorpcji (w zasadniczym zakresie jednak kumulując kary jednostkowe przy określeniu pierwszej w kolejności kary łącznej, zaś w odniesieniu do drugiej z kar stosując pełną kumulację.

Sąd Odwoławczy, podobnie jak uprzednio Sąd orzekający, nie miał wątpliwości co do tego, że orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności wymierzonej w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku łącznego z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, byłoby nieuprawnione. Skazany P. C. (1) jest osobą wielokrotnie karaną za poważne przestępstwa, popełniane również w warunkach recydywy. Uprzednio nie potrafił właściwie wykorzystać dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, co przekonuje o negatywnej prognozie kryminologicznej.

Sąd Odwoławczy uznał za chybiony zarzut skazanego, wskazujący na bezprawne objęcie karą łączną kar jednostkowych (orzeczonych wyrokiem VK 2411/04), które to, zgodnie z art. 82 kk, zostały odbyte. Decyzja Sądu I instancji w tym zakresie była w pełni prawidłowa. Zgodnie bowiem z przepisem art. 92 kk wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości lub w części wykonane. Wbrew temu, co utrzymuje apelujący, objęcie kary jednostkowej (w części bądź w całości wykonanej czy uznanej za odbytą) karą łączną, nie powoduje dla skazanego ujemnych skutków. Sąd Rejonowy, jak wynika to z treści wyroku łącznego, na poczet każdej z orzeczonych kar łącznych zaliczył bowiem skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okres dotychczas odbytych i wykonanych kar.

Jakkolwiek w zaskarżonym wyroku łącznym Sąd Okręgowy nie sprecyzował, czy na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II podlega zaliczeniu okres kary faktycznie odbytej, czy też kary uznanej za odbytą w całości w sprawie IV K 2411/ 04, wobec warunkowego zwolnienia skazanego i pomyślnego przebiegu okresu próby, to nie może ulegać wątpliwości, iż zaliczeniu podlegać winna całość kary, której odbywanie P. C. (2) rozpoczął. Obecnie obowiązujący art. 82 k.k. ma brzmienie nadane przez art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 16 września 2011 r. (Dz.U.2011.240.1431) zmieniającej niniejszy przepis z dniem 1 stycznia 2012r. Zgodnie z jego treścią, jeżeli w okresie próby i w ciągu 6 miesięcy od jej zakończenia nie odwołano warunkowego zwolnienia, karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia, zaś w wypadku objęcia wyrokiem łącznym kary, z której odbywania skazany został warunkowo zwolniony, na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza się jedynie okres faktycznego odbywania kary. Jednakże, jak wskazał to Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z dnia 10 maja 2012 r., II AKa 84/12, kwestia zaliczenia kary odbytej na poczet kary łącznej podlega także rozstrzygnięciu na podstawie art. 4 k.k. Niewątpliwie w niniejszej sprawie względniejszą dla skazanego jest ustawa (art. 82 kk) sprzed nowelizacji i ta powinna być zastosowana. Obowiązujący poprzednio art.82 k.k. stanowił bowiem, że jeżeli w okresie próby i w ciągu dalszych 6 miesięcy nie odwołano warunkowego zwolnienia, karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia. Zgodnie z wydaną ówczesnie na jego gruncie przez Sąd Najwyższy uchwałą 7 sędziów z dnia 20 stycznia 2005 r. I KZP 30/04, kara pozbawienia wolności uznana za odbytą w rozumieniu art. 82 k.k. winna była podlegać zaliczeniu w całości - na podstawie art. 577 k.p.k. - na poczet kary tego rodzaju orzekanej w wyroku łącznym obejmującym skazanie na karę, z której wykonania skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony.

Nie kwestionując przy tym pozostałych rozstrzygnięć zawartych w treści wyroku, orzeczenie utrzymano w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.

Orzekając o zwolnieniu skazanego z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, Sąd miał na uwadze obecną sytuację osobistą i materialną skazanego, przebywającego w zakładzie karnym.

Wysokość kwoty zasądzonej na rzecz adw. O. Ź. tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym wynika z przepisów §14 ust. 2 pkt 4 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.